

Landskap: Småland

Upptecknat av: Carl Viking

Härad: Uppvidinge m. f.

Adress: Furåkra, Kråkmoåre.

Socken: Håghult m. f.

Berättat av: F. d. Lantbr. Isak Jönsson.

Uppteckningsår: 1941.

Född år 1822 i Håghult socken.

Uppteckningen berär gammal odla-
lädd, skörd och Tröskning m. m.

Vol: 1.

Fidor: 1. — 28.

Härfra 8. Blad teckningar. s. 29-36.

I m. djebuk.

s. 1-36. (8 teckn.)

H. 6. 5, 6.

1.)
Länge har jag tänkt på att i detalj
få uppteckna om gammaltida odling,
sådd, skörd, Tröskning, djurens ut-
fodring m. m. Såsom jag i minnet
därom bevarat hänvisana på de
rättsgor från våra orter. Endel
av vad som följer har jag själv
upplevat i yngre år. Obs! Kärifrån
börstses "Höslåttan." Jag har åt folk-
minnesarkivet i Lund i detalj be-
svarat en prägelista "Höslåttan", så
därom finnes inget mera att få
från våra orter, men mycket an-
nat återstår att uppteckna om
våra orter gammaltida jordbruk.
Obs! Jag medger, att under de våra 11
år, som jag skrivit för Nordiska mu-
seet, så har dessa ämnen i ringa

2.)

ACC. N.R. M. 7619:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

man blivit "Kantstötta," men inget
dekaljerat, ty jag har blott svarat
öfver frågelistorna i det, som va-
rit hufvudsak för våra orker, men det
har varit enligt Listornas begär.

Nu leva vi i en tid, då vi äro nöd-
sakade att "Leva an den skörd, som
på hans läppa grade," som Tegner
tydligt givit tillkänna. Att i detalj
på uppseknat om odel m. m. m. b.
från den tiden torde hava sitt in-
tryck både i nutid och för möjligen
kommande tider. Som Sagenman
har jag uppseknat min Fader, men
sådana fäder, som morfar och
farbror Nils komma förvisso att
medverka m. f. Alltså!!—

Det äldsta sätt att ättedkammar

3)

ACC. N.R. M. 7619 : 3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

såningsbar jord var "fällbränning"
s. v. s. ("Friedjeland.") Skogen varan en
s. k. "Smekfälla" skulle kuggas hette var
oss "Fälledunge." Rätt tidigt på våren
nerhöggas och kvistades alla bus-
kar jämte skogen till manshöjd
med en "Buskakniv." Sen fälldes all
den stående skogen med "Skörpa"
dessa 2. Så se teckning nr 1. s. 15. Man
började fälla träden med alla bop-
parna åk ett håll i en riktning av
"Fälledungen." Även de stora träden
avkvistades pravariskt. Runt
om den fällda skogen gjordes en
s. k. "Mörädja. s. v. s. en väg där ej fick
finnas det minsta skog eller buskar.
Obs! Satta för att elden måtte vara
lättare att begränsa då man ved-

4)

ACC. N.R. M. 7619: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de "fällan." Obs! I min födelseby Kroks-
hult i Krokshults socken vora 8. bänder som
ägde var sitt 1/8 m. l. s. k. "Stting. Fyra
länder i Krokshults Vestregård och
Fyra i Krokshults Östregård. På vest-
regård är jag född och fostrad. Sär-
skildt bänderna gemensamma betes-
marker, så som betade "Kläv
mot kläv." s. v. s. Lika många och
lika gamla djur i varje betesmark.
Svedjeländer = (smefällarna) vora
gemensamma, så man var en älska
man från varje "Stting" som ruks-
de och fällde skogen. Obs! Hela byn
stod under ledning av en s. k. "Häls-
man." Enligt gammaltida Lag. Så fick
inlet en "fälla" brännas före "Olmäs-
se" = (s. v. s. 29. juli) så mycket regn fallt.

Så jälptes dom åt 2. personer från en-
je gård; då fällan skulle brännas,
s. v. s. Vestergårdarna jälpte Östergår-
darna när dom brändes och Öster-
gårdarna gjorde sammaledes när
vestergårdarna brändes. I gammal
tid- (Rädnas ungdom) så var "Rä-
mannen" med och ledde arbetet; han
var i "Kvasilke" en stund 3. gång
er, kring fällan innan den brändes,
och troddes att detta magiska medel
begränsade elden, så han inte kunde
gå över benämda "Kvädja", ly sken-
kan, som hos oss hetta "Kvädje".
Troddes vara av älskan slungad ur
molnen mot "Jättarna". Samma be-
kan troddes älska skannas om en
person, som var född med "Legehuva"

6.)
gick på samma sätt kringom om
platsen, som skulle nedjas. "Leger-
huva" är den hinna, som någon gång
vid barnets födelse omgiver dess
huvud, och troddes allmänt att den
na "huva" besatt magisk kraft och
"Bringade lycka." Innan Fällan kändes
av "Skidemannen", så "postade"
folket ut i bemälda "avräddar"
där dem vora försedda med läm-
bar fyllda med vatten och där-
till Låvrukar att blöta i vatt-
net och med dem hindra elden
att gå utöver "avräddarna." Obs!
Fällan kändes mot vinden; så el-
den ej måtte taga all för häf-
tig fart. När Fällan var nedslagen, så
finga folket gå hem, men lämna

ACC. N.R. M. 7619:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ämbur och ruskor kvar i följd av be-
hov, men bänderna själva bliva
kvar över natten, för att vaka över
elden. Så lade dom och samman
rester av ris och grenar, som insett
helt brunnit och tände eld på
dom ämna. När fällan var släckt
så skulle den rödjas fri från de
sotiga trädstamarna varan
byggdes en primitiv gärdsgård,
som hos oss kallas "smetfäddjass-
gård." Städet (säsöjen) släppte bän-
derna till lika vardera Öst. Därut
fällan var gemensam, som i
min födelsebygd. Det borde vara
"äkta importerad finnaröj" (såg från
Finland); ty den var uppenbarligen
"vinberkärslig." Öst. är eftersökt ännu.

Rågen vermyllades av män och kvinnor med sk. "Fällekratta." Y äldsta tid en en, svagt svängd, i vart rotända vara lämnade några 7-8. tum långa kvistar af "riva mer såa nå." Aldrig "Fällekratta" cirka $3\frac{1}{2}$ aln lång, se teckning N° 1. C. Folk, som "krattar" ner råg i sneffälla, se teckning N° 2. Fällan gärdan med de rotiga stammarna. Obs! Samt ung har jag deltagit i detta arbete; men då jag ej någon "älderman", som bar någon "Iskvigge", det var mycket avlägset i tiden. Fö. lika, som ojsäkerhet är. Gärdesgården kringom fällan är absolut ramma, som de äldriga stängslan "Lag."

9.)

ACC. N:R. M. 7619:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! Var råg det äldsta, som odlades i Medjeland? Fäderna sade saustämning att det var "rovor och Kälrotter." Jag frågade både min far och morfar, "Varifrån pingas präna till "Rov och Kälrotter?" Svar: "Fäderna sade, att "Sessa planter en gång i världen växte vilda hos oss, men deras rotfrukter er sa då bittra och fäga ätbara, och men när dam blewa odlade, så blev blewa dam goda och ätbara." Så sade fäderna och nu får Höglärde själva forska om så var rik fallet; men skäl för sådana ut-saga finnas att tra därpå, ty efter mångåriga försök att föräblla bittra frukter har dam blivit ätba-

10.)

ACC. N.R. M. 7619:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ra och goda (åtminstone såmliga.)
Näst rovarna sådes havren varit
odlad. Varifrån den fina havren
hörde jag den inte kala ann; men
rågen var från Finland; det hör-
de jag för säga många gånger.
och den bästa rågen att vara vinterhär-
dig hos oss är "vika finnråg inköpt
direkt från Finland. den är efter-
sökt hos oss och står högt i priset
och priserna. så vi vilja gärna ha
s.k. "Vakarof" till utvärd. Obs! Fäder-
na berättade; att i uråldrig tid,
då den planterade rovar i Fäna,
så luckrades jorden upp i små
kampanter med "hackor av en eller
två bräd. som hadde ej råd att få
hackor av järn, som var väldigt

11.)

ACC. N.R. M. 7619:11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dyrt den tiden. Se teckning N:o 1. S. 1 Obs!
jag såg för några år sen sådana trä-
hackor vid potatisupptagning i
Åmussacken, Kalmar-län. Obs! men
fälorna voro först oppärjda med
årder, så jorden var mycket lös.
Så voro ju dessa hackor lätta. Men
tänk huru arbetsamt i icke odlad
jord. — Men i äldre tid så hacka-
de man upp 1000-tals och mer därtill
små jordkamrar, som stora
halkullar i fälorna. Sen ha-
de man en s.k. "Rovaprick" (kost,
spettig, käppar en och stak ett
lite hål mitt i kamraren och
i hålet släppte ner ett par rovafä-
n och så "prampades hålet till med
träskan"; så var "Rovan satt."

12.)

ACC. N.R. M. 7619 : 12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! Jag har sam 17-årig varit med
om att på liknande sätt "fälla
jorpräan" i fälla hos farbror
i Björkebo, men vi hade goda
järnhackor, då vi gjorde kam-
postarna, och så en liten pinne
att göra håb med och där plan-
tera en potatis. Frampå sam-
maren "kuppade" vi dessa po-
tater genom att med hackor dra
ga mera jord till kampos-
terna var i potatisen växte. Obs! Men
så välsmakande potatis, som den,
har jag ej ätit sedan. Farbror sa-
de, att i hans ungdom, så "sattes
ofta präan på rneffällor." Det tror
jag förvisso, ty där växte god
potatis. — Obs! Innan fädernas ung-

13.)
dam, så "tattes ofta potatis å Svedje-
land. Obs! Första skörden var en
"rågäring." Påföljande vår, så gick man
en roligt värslag till fällan förbedda med
blom och hände på rågstubbarna på 100-
tals ställen; så det blev en "effertbes-
ne". Sen luckrades jorden med hac-
kor, som beskrivet är, och pota-
tis uttattes, eller och såddes ravs-
frön. Var fällan stor kunde det
förekomma både potatis och ravs,
halva Svedjelandet av dessa bå-
da sorter, ravs utnyttades mot käl-
rätter, som voro bättre. Tredje å-
ret, så betades det långa gräset av
korna, som i gengäld gav myc-
ken och fet mjölk. Sen revs fälle-
jassgårn "håggis till "smekved" och

14.)

ACC. N.R. M. 7619 : 14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

brändes upp i hemmets stora, öpp-
na spis de långa vinterkvällarna.
Obs! När rågen var mogen, så skulle
den "Skåras"; by slå du rågen med
lic gick ej ibland stubbar och
spelar. "Skåran" var ett hialiknan-
de verktyg, som fördes med hög-
ra handen. "Skåran" var mera kra-
pof än licn och blott 18. tum lång
och försedd med ett kort skaft, som
teckning n:o 3. & visar. Mest var det kvin-
nor, som skura, men männer kunde
även deltaga. Först avskars några
strån till "Neckaband" och lades i
marken. Obs! Vi säga ej härve utau
"Läaneck". Necken bestod au 3. "händer"
så mycken halv som man 3. gång-
er kunde hålla^{en} (i venstra handen)

15.)

ACC. N:R. M. 7619 : 157

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Setta bandet till en "Neck." Obs! 24.
"Neckar" hette "En Trave." "10. Travar"
=(240 neckar) hette ett "Lass." Obs! Men vi
på intet för att det alltid gick att lasta
10. Travar i "Sädhäcken" om det var grav
"Fällersj." God råg skulle lämna En
skäppa ren råg efter Traven, men
det fanns "Fällersj." som lämnade
 $1\frac{1}{2}$ skäppa ren råg, så tung att
den vägde $3\frac{1}{4}$ Lispund på skäppa det
är cirka 27. liter. Obs! Men skäppan
har aldrig varit i Lagen inregi-
strerat mälkärl. — En duktig kvin-
na skulle å duktig fällerråg skä-
ra på 12. timmars arbetsdag "ett
lass" (10. Travar) och binda neckarna.
hårför fick hon kost och 16. Skilling
i dagpenning; Stacksamma kvinna!

Rågen restes opp i "Hånd" att forka.
 Detta brukade någon karl göra. I
 varje "Hånd" är 16. "Neckar" 12. i "foten"
 och 4 på hatten. Man band med
 liket halvt om axen på fotens "Neckar"
 för den skulle stå bättre. "Neckarna"
 i foten vara rätta kringen i bå-
 da ändas spetsad står som hette
 och heter "Gäakrake." "Rotändan" sattes
 stadigt i marken med tilljälps av
 ett spett varmed man gjorde hål.
 Så ha vi av ålder forkat så och
 göra så ännu. Se teckning n:o 3. F!
 "Visar" 1. kvinna, som skär råg, "2. 2. ära
 skurna och bundna "Neckar." "3. är
 1. Rågspänd." "4. i jorden neratt" "Gä-
 akrake" färdig att därav kring resa
 "Neckar." När rågen var torr, så skul-

17.)

ACC. N.R. M. 7619:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

se den "Ladassin i ladan." Obs! Men
i gammal tid voro vågarne då-
liga hos oss, så ofta fick dem i
ryggen bära rågen i ett dan, som
hette "Boja". (Läs Hårbaga.) Obs! Se
de flesta fjällar hedde blott "Fäski-
gar." Vagnarna voro s.k. "Träalla-
vagnar" utan skenor på Låkena.
Se voro lätt sänderkända i så väl-
digt usla vägar. "Boja." Setta dem,
se teckning n:o 4 G! Bojan bestod
av 2. böjda ek eller Hasselmärkar,
som voro sammanknyttade
med rep av "Lindebast." Råge-
karna lades "Häckpäseri Bojan."
S. v. s. ett varu med stubben åt ena
sidan men nästa varu med axen
där första stubbvaru et var, osv.

Nu kunna Höglärde vara berättiga-
de till att fråga, "Huru skördades
rovor, kälrötter och sedermera pa-
tatis i Svedjeland och huru kom-
förslades in dam?" Svar: I den gam-
la tiden fick hästen härvid kläda-
ga. Man hade s.k. "klävjesadel" på
hästen och till bemälda sadel
hörde "klävjekrokar" å vilka häng-
des en stor "klävjekorg" å vardera
hästens sidor. Jag har blott i hela
min tid sett en "klävjesadel" och
dithörande "klävjekrokar" och det
var hos farbror Nils i Björkebo, men
de gamla donen blevo lågarnas
rov, då gamla mansgårdssbygga-
den nerbrann 1922 på hästen. Men jag
minnes väl de gamla donen, då

19.)

ACC. N:R. M. 7619:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

se teckning n:o 5. H. J. Obs! Men man
kände också "klänsäckar" av grav
linneväv. En "klänsäck" har bott-
nar i Bäda ändan. Set tycks egen-
dumligt, men det var ett stort runt
hål mitt på säcken. Sori instoppa-
des varorna, som skulle förslås (Kef-
te Föras). Då vred man om säcken
2-3. slag mitt på och lade hälsken åt
vardera sidan om hästryggen i "Klä-
nsadeln", en sådan last kette en
"klänsbörda". Jag har ägt en så-
dan säck; men gav den för 2. år
sen, som gavs till Nordiska museet.
"Klänsäck" se teckning n:o 6. Set var
drygt förslå varor på detta sätt, men
man visste ej bättre; och vägarne
voro då mest lämpliga för "Fördon".

20.)

ACC. N:R. M. 7619 : 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! "Klövjesadeln" hade 2. Rågar av
krokväckt mårurbyrk. På den främ-
re bågen var en utstående del, som
hette "Fadelknappen." Gjordarna
och betteltyget var repp av Linde-
bast. Farbror Nils antalade, att
den del av bettsket, som hästen ha-
de i munnen kunde vara blott en
pinne av ek eller ask. På enkelt var
det hela. När hästen var lassad med
"Klövjebörda," så gick banden och
bedde honom vid bettsket vägen
framåt. Obs! Vägen var öfverst blott
en Fästlig. Vi hade 6 mil till Kal-
mar, men i sådana säckar "Förde"
bänderna till stäen "rökpa skin-
kor, ostar, torrade päralar, smör
i Cyttor, Lin m. m. hade farbror Nils.

Men så småningom förbättrades vägar-
na, så man kunde gagna "fräkel-
vagn". Mycket klumpig dan. Skarna
helt av ekträ grava, som en van-
lig liberbuckel. Löparna av gråbjörk
måsten, som nutida bilringar.
och helt utan järnsticker. Det krek
och gnisslade i de stundom for-
ra "hjulnaven"; så det blev till
ett arfupstryck. Tex. När vi körde lass
till stan (= Kalmar.) Så lät det "kam-
mer aldrig dit, kommer aldrig
dit." Men när vi varit i stan och
"lassat å lasset", så gick det litet
fortare hemåt i uppförbackarna,
så då lät det, "Tja, faller alla, nu
ha vi vatt där, Tja, faller alla, nu ha
vi vatt där." Oks! Var det våtväder,

22.)

ACC. N.R. M. 7619 : 22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så plockade bönderna svart
"skagsniglar" och stoppade in i hjul-
naven; då dom maltes sånder var
det tygst för en stund. Eller och
hängde en lifen burk träbjära bakom
på "Långdan." Därmed smordes ar-
marna under skundam. — Obs! Min
fader ägde en sådan "Träatluvagn,"
som stod där i vagnskjulet, men
den gagna des tillan. Jag skall
å bekvinnig v. & köpa återgiva den
gamla "Träatluvagnen." —
Obs! Se från "fällorna" hemförda
potatisen, rovarna eller källräf-
na förvarades i källare på vink-
ren; eller och gjorde man ute å
någon åker s.k. "Roverstuka." Torde
vara kända även i Skåne by dan

28.)

ACC. N:R. M. 7619 : 23

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gagnas mera i nutid än i åldrigtid.
Obs! Läm redan meddelats så i
min hembygds vora det 4 bönder
som hade "Fälla" gemensam. Man
handtröskade och rågen gemen-
samt, så fort den "kam siner tak
för å Fäloröjen ville man ha så-
asä."-(Råg för höstsädden). Obs! Fort
fjärde år fick bonden mottaga fälle-
rågen å sin lög. Sär tröskade 4
man den på en 3 dagar, men man
gjorde ej ofta i medlet av augusti
utan började kl. 4 så fort man "såg
å däv". Man borde på dag hinna
tröska "2. lass=(20 travar) och handkas-
ta på däv. Obs! Då man "Trask 4
pullgada man. Råg och agnar
byttes lika med "speken skäppa och

24)

ACC. N.R. M. 7619 : 24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den kärnade halmen byttes, så den finge
 var fjerde kärve. Gammaltida råghalm-
 kärve från våra orter se bekräfting
 N:o 8. 7! - Våra Logar hade trägolv. Log-
 kistan var rektangelformad och sträck-
 te sig tvärs över huset. samt hade 2.
 Sörrar. Till varje "fröskläger" gick att
 lägga fram en $\frac{1}{2}$ trave (12 neckar.) som
 löstes och lades med axändarna mot
 varandra och fröskades och vän-
 des, så en gång så den fröskades å
 båda sidor. Man fick slå med sla-
 gan, så hårt man orkade. När man
 fröskat "Lägre", så skakades hal-
 men samman med "Skäcketjugor"
 av björk och bands i 2 kärvar. Bland
 2. halmkärvar efter 12. "Neckar" (6 neck-
 ar i varje halmkärve.) När man frösk-

25.)

ACC. N:R. M. 7619 : 95.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

har en "Fräse". så räfsades rågen ren
från halmskyble och skjafs mer till
s. k. "Fräse" mot ena gaveln. När man
så fräskat så mycket såd. att det
började bli va mätt om utrym-
met i Lagkistane, så ristades
såden och kastades för hand
med "kasteskypfel." Jag skall åter-
komma senare i opfskrifningarna
till gammaltida fräskning, men
skall nu närmast å teckning
n: 8. K. L. visa de dan, som behöves
å våra gamla fräsklagar. Jag vet
däru mycket väl. Jag hade fyllt
9 år och var liksom på det 10-de, då min
far satte en liten slaga i min hand.
Det var disciplin för pojkar, då fick
man motia ufan "Boering och bollspels-
ring."

26.)

ACC. N.R. M. 7619: 26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Redogörelse för teckningar N° 8. K.
och N° 8. L. "1. Från slagan varmed man frös-
kade, den var av björkträ. Kortaste delen
heter drumpeb, skapet heter handval.
Slagbandet (En ålskinsmadd) före-
nade drumpeb och Handval." "2. Från kaste-
skovel av alträ." "3. vanlig handdräp-
sa varmed halmsfylle räpades
ur säden." "4. Stor Loaskyffel varmed
"Häadrösen" skyfflades." "5. Björkristkast
varmed Logkistan ropades." "6. Riset
varmed små halmsfylle m. m. rissla-
des ur säden." "7. Kastepall, liten 4-
bent stob på vilken man satt, då
man kastade säden." - Egen reflex:
Om jag fått disponera all den
råg jag handkastat, så hade man
behåvit nästan på brödet i denna svärtdid.

(28)
Obs! Men beredning av "Fälla" (Svedje-
land) var i minna faders tid ett ha-
beke, som mycket sysselsatte
fattiga t.ex. Jämbasittare. Som fin-
ga hugga s.k. "Kärlafällor" åt bö-
der och godsägare. Obs! Särmed för-
stås att den fattige tillredde fäl-
lan på anvisad plats, men vid
Svedjandet fick han extra hjälp
av markägaren. Sen måste "Kärla-
benhuggaren" ensam anseörja
arbetet av röjning och käng-
ning. Så och kratta ner sägen
måtte han och göra, men man
skulle släppa till hästen "Uträ-
desröj" vardera. Hade t.ex. Jämba-
sittaren ej "särsä", så fick han
läna av markägaren tills han

28.)

ACC. NR. M. 7619 : 28.

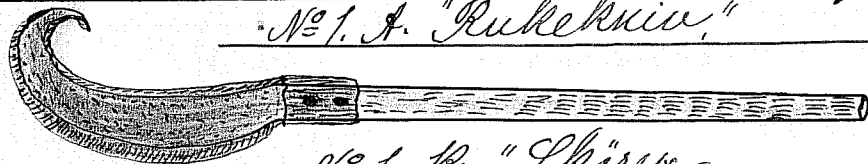
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fick skörd på fällan, då fick
han återbetala lånet med "røj".
Likaså fick han skära och bär-
bära flärröjen eller ville han ej
bära fick han lja dragare. Lika-
ledes och tröska och kasta det
hela. Efter fullgjort arbete fick
han hälften av råg, agur, och
varannan halmkärve, men bär-
den eller gudsägaren Bestad Trösk-
loge. Detta arbete antogs mycket
lönande i gammal tid, då man
var hämnad att "Brödfödarig
med det som växte på vår svens-
ka jord. Nu äro wedjelanden
en saga blott hos oss, men en saga
som bör i detalj upptecknas från
våra orfer åt minsta och kunnande
de släkten.

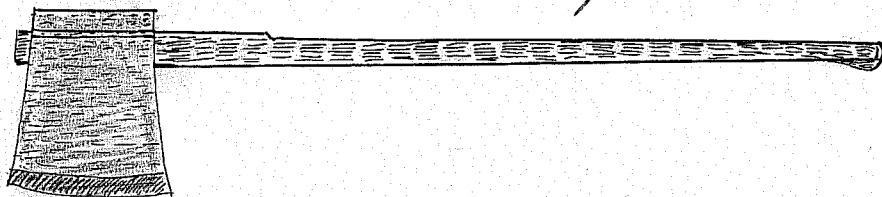
ACC. N:R. M. 7619:29.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking.
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Suråkra, Kråksmåla.
 Socken: Älgshult, m. f. Berättat av: F. d. Lantbr. Erik Jansson.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1822 i Älgshults försam.

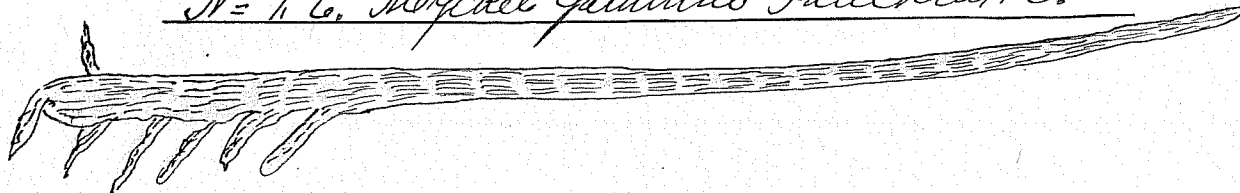
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

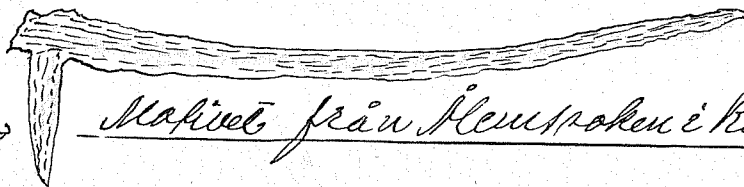
N:o 1. B. "Skörpa."

N:o 1. C. Mycket gammal "Fällekraffa."

N:o 1. D. Mycket äldre "Trähacka."

oas!

Material från Hemsjö i Kalmar-Län.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7619:30.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking.

Härad:

Uppvidinge, m.f.

Adress:

Turdkra, "Kråksmåla".

Socken:

Ålgård, m.f.

Berättat av:

Carl Viking, m.f.

Uppteckningsår:

1941.

Född år

1874.

i Ålgård socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nº 2. Gammal "Fällekraffning."
50-årig minnesbeaktning.

Skriv endast på denna sida!

ACC. Nr.

M. 7619:31.

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppvidinge, m. f.

Adress:

Turåkra, "Kråksmåla"

Socken:

Råghult, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

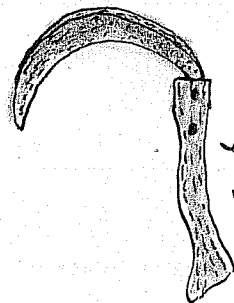
1941

Född år

1874

i

Råghults socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

No 3. Ro.

"Spåran"

No 3. F. Kvinna skär "fälleroj."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7619:32.

Landskap: Småland.

Upptecknat av: Carl Viking

Härad: Uppvidinge, m.f.

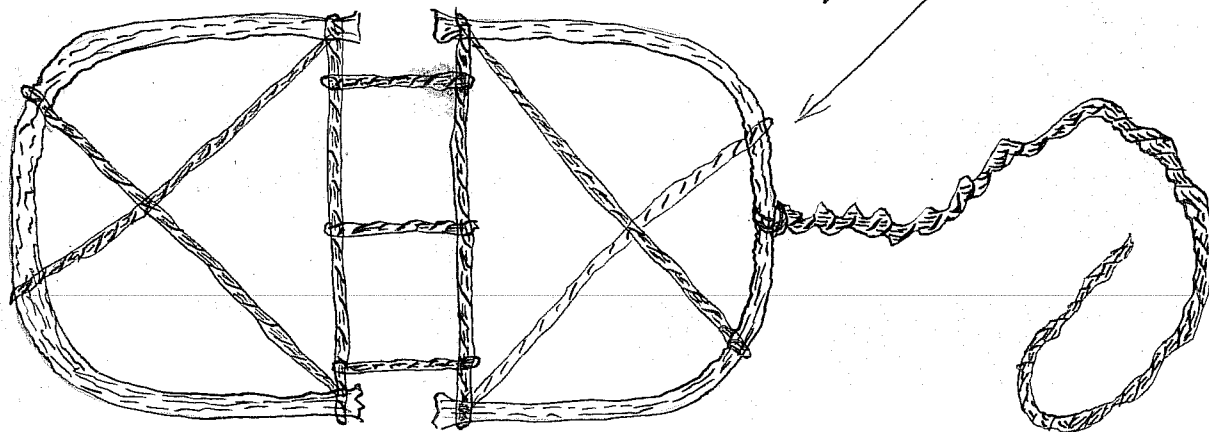
Adress: Furåkra, "Kriksnåla."

Socken: Håghult, m.f.

Berättat av: Lantbr: Yrak Jansson m.f.

Uppteckningsår: 1947.

Född år 1899, i Håghult socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 4. S. Gammaltida "Boja."

ACC. N:R.

M. 7619:33.

Landskap: Småland,

Upptecknat av: Carl Viking,

Härad: Uppvidinge, n. f.

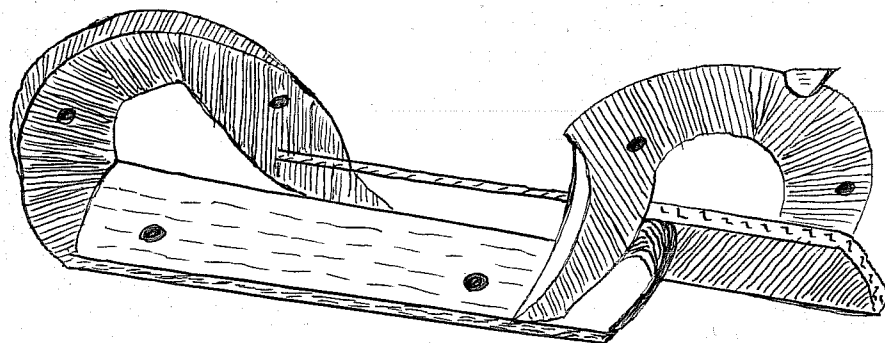
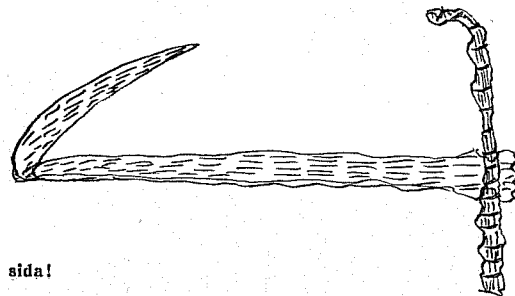
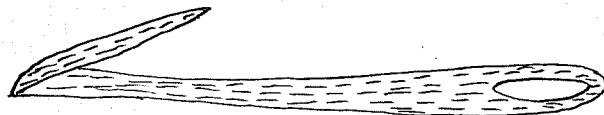
Adress: Furåkra, "Kråksmåla."

Socken: Elghult, n. f.

Berättat av: Lantbr: Frank Jansson

Uppteckningsår: 1947.

Född år 1882 i Elghultssocken.

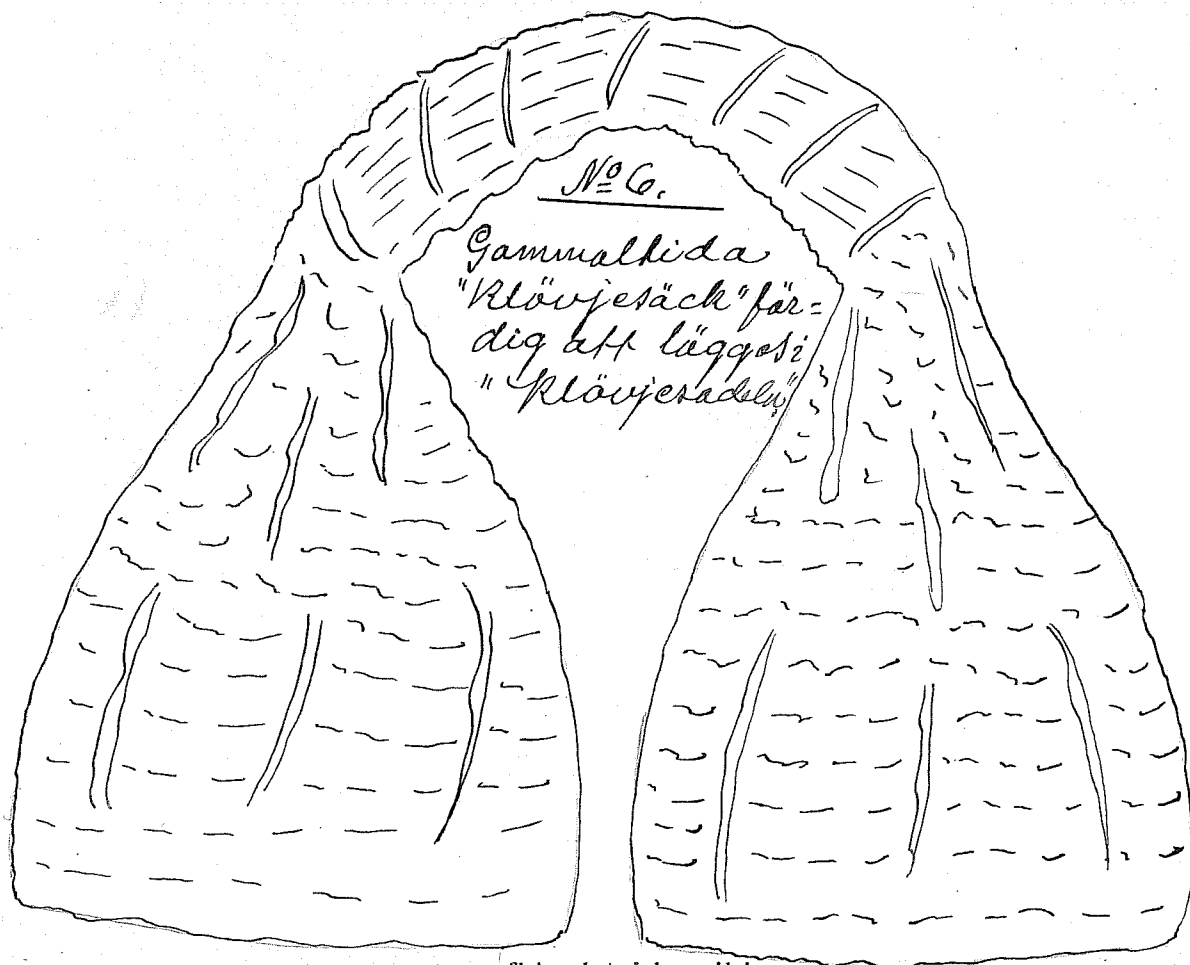
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o S. H. Gammal "Klövjesadel."N^o S. J. Gammalida "Klövjekrokar."

ACC. N:R.

M. 7619:34.

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppsvidinge, n. f. Adress: Turåkra, "Vråksmåla"
 Socken: Älgby, n. f. Berättat av: Lantbr: Frank Jansson, n. f.
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1882 i Älgbysocknen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

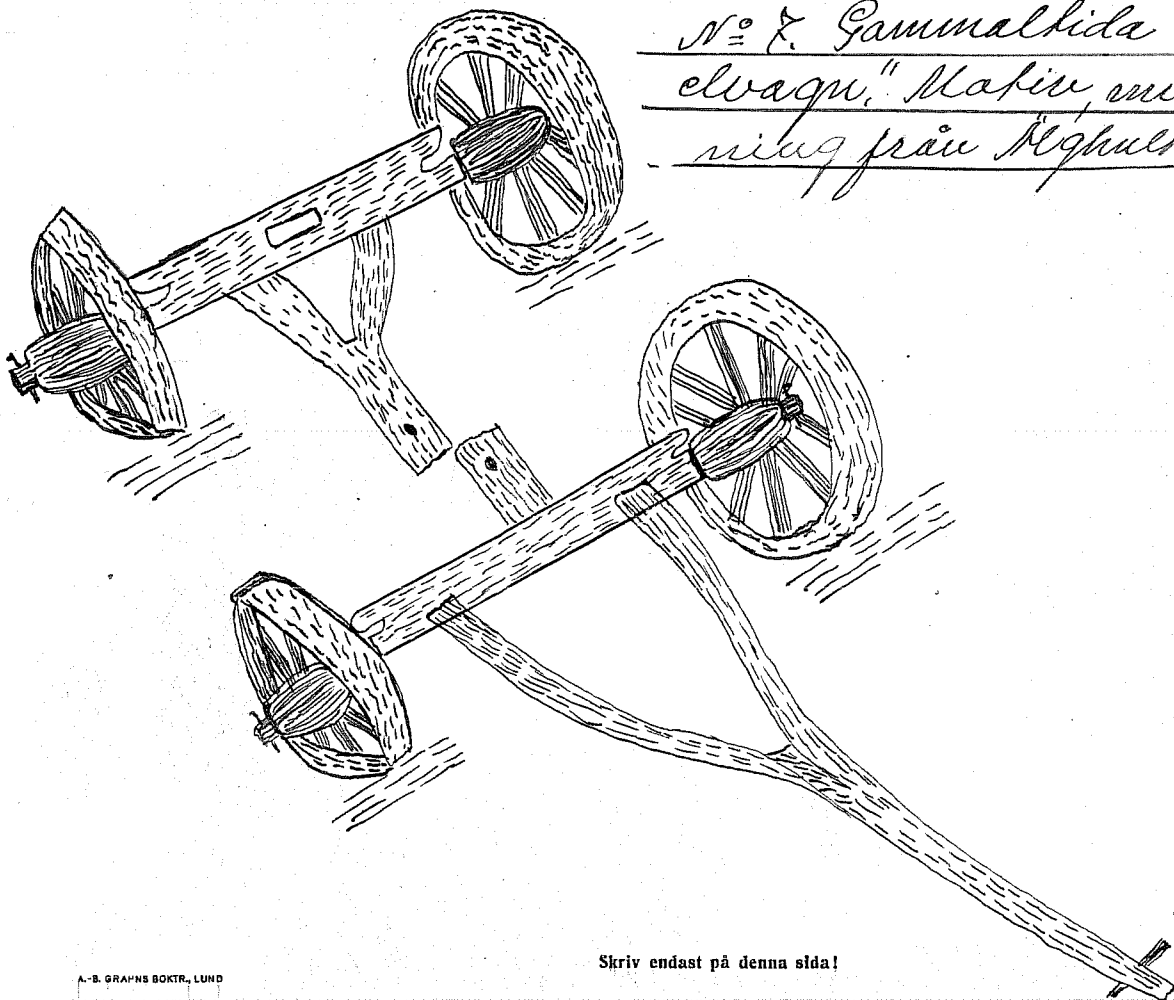
ACC. N:R.

M 7619 : 35

Landskap: Småland, Upptecknat av: Erling Vikberg,
 Härad: Uppsvidinge, m. p. Adress: Turåkra, "Kråksmåla,
 Socken: Älgshult, m. p. Berättat av: Lantbr: Erik Jansson
 Uppteckningsår: 1941, Född år 1822, i Älgshultssocken,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 8. Gammaltida "Träat-
elwagn." Motiv, minnesbe-
rättelse från Älgshultssocken.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M.7619:36.

Landskap: Småland.

Upptecknat av: Carl Viking

Härad: Uppvidinge m.f.

Adress: Furåkra, Kråksnåla.

Socken: Ålgö, m.f.

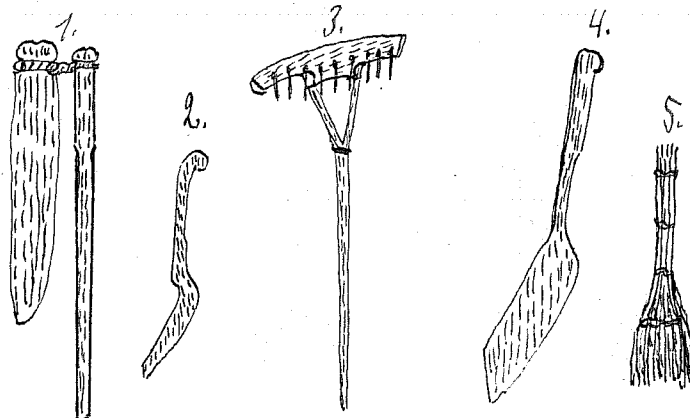
Berättat av: Lantb. Ins. Jansson, m.f.

Uppteckningsår: 1941.

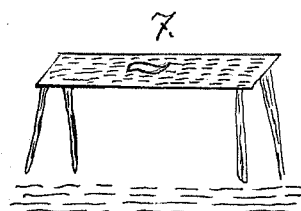
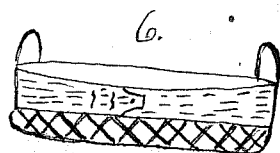
Född år 1842. i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nº 8. R.

Nº 8. L.

Skriv endast på denna sida!

Nº 8. R. Handkräskel "Röjla" och "Röjla".

